

Κου Κλουξ Κλαν σε αντίγραφα

Του Παντελή Μπουκάλα

Προς τα Χριστούγεννα οδεύουμε, αποκριτικό ζήτημα ανέκυψε. Στριμωγμένος ο λάτρης των όπλων και εκπαιδευτής των νεοπροσπλύτων της Χ.Α. κ. Κασιδιάρης, που θα ήθελε να του χτυπάνε προσοχή σαν να 'ναι Νο 1, αλλά προς το παρόν δεν υπολογίζεται ούτε σαν Νο 3, έδωσε άλλη μία από εκείνες τις εξηγήσεις για το χιούμωρ των οποίων θα βιώθει περήφανος. Υποστήριξε (κι από κοντά ο κ. Παναγιώταρος) πως οι φωτογραφίες με τη χρυσαυγίτες ντυμένους με τη φρικαλέα στολή της Κου Κλουξ Κλαν είναι από αποκριτικό πάρτι μεταμφιεσμένων.

Μ' αυτό το χιουμοράκι της πλάκας, γνώρισμά του άλλωστε, θέλησε να δικαιολογήσει την επιλογή μιας άσπρης στολής που υπήρξε η πιο ζοφερή στη σύγχρονη ιστορία της ανθρωπότητας. Μια στολή μίσους, μανιόδους ρατσισμού και θανάτου.

Οι κανονικοί άνθρωποι, όσοι τέλος πάντων εκμεταλλεύονται την εθιμικώς αποδεκτή αντικανονικότητα των Αποκριών ή της εορταστικής μασκοφορίας γενικότερα, ντύονται Ζορό, Μπάτμαν, Σπάιντερμαν, Σούπερμαν, Ποπάι, μαρκήσιοι, πειρατές, διάσημοι πολιτικοί. Κι ακόμα, αρχαίοι

Ελληνες με τη χλαμύδα τους, ιερωμένοι ποικίλων θρησκειών και δογμάτων, μούμιες, Χονδρικός, όσο είναι μικρός κανείς, ντύνεται ό,τι θα ήθελε

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

να γίνει (ή θα ήθελαν οι γονείς του να γίνει) ή ό,τι του αρέσει να βλέπει. Κι όταν μεγαλώνει, προτιμά να μασκαρεύεται σε ό,τι θα ήθελε περισσότερο να περιγελάσει ή να ξορκίσει, για να βγάλει το άχτι του.

Κου Κλουξ Κλαν πάντως κανένας δεν θα τολμούσε να ντυθεί και να εμφανιστεί έξω

από τους τοίχους του σπιτιού του ή τα τείχη της κλειστής παρέας του. Επειδή, πλάκα πλάκα, ο προοπτικισμός του από τους υπόλοιπους με-

ταμφιεσμένους δεν θα έμενε στα όρια των ύβρων. Και το «απαγορεύεται το πτύειν» θα έβλεπε να μην εφαρμόζεται και τις ψιλές του θα τις άρπαζε, πριν τον αποπέμψει η γενική γιούχα. Γιατί με το αίμα των ανθρώπων και το μακέλεμά τους δεν παίζουμε. Ούτε στις Απόκριες.

Ακόμα κι αν δεχτούμε το ήμισυ του κασιδιάρειου ισχυρισμού, η αντικατάσταση της συνήθους μιλιτέρ χρυσαυγίτικης στολής από τη στολή της Κου Κλουξ Κλαν δεν ανήκει στις αθώες επιλογές. Κατ' αρχάς φορώντας την οι ημεδαποί ρατσιστές δείχνουν την ευγνωμοσύνη τους προς τους Αμερικανούς της Κου Κλουξ Κλαν, οι οποίοι έκαναν ό,τι μπορούσαν για να υποστηρίξουν την ίδρυση χρυσαυγίτικων γραφείων στο αμερικανικό έδαφος. Επειτα, άλλος τρόπος, εμφαικότερος, για να δηλώσουν πως είναι ιδεολογικώς αδελφοποιοί, δεν

υπάρχει.

Ντύνομαι αυτό που είσαι, γίνομαι (ή θέλω να γίνω) αυτό που είσαι, για να σε βεβαιώσω ότι ταυτίζομαι μαζί σου στα πάντα, δίχως περιορισμούς και υποσημειώσεις. Και ότι δεκάρα δεν δίνω για όσα σου καταμαρτυρούν, αφού τα συμμερίζομαι και θα 'θελα να τα εφαρμόσω στο δικό μου περιβάλλον.

Όταν διασκεδάζουν λοιπόν, στα πάρτι, ντύνονται Κου Κλουξ Κλαν. Κι όταν πιάνουν εκκαθαριστική δουλειά στους δρόμους, φοράνε στολή ναζιστομιλιτέρ. Καθαρά πράματα. Σαν το καθαρότατο αίμα τους.

Η ΑΥΓΗ

Ο Σαμαράς επιστρέφει τη χώρα στη Δραχμή;

Του Γιώργου Κυρίτση

Καθώς οι δημοσκοπήσεις, η μία μετά την άλλη, αλλά και η ατμόσφαιρα στον δρόμο δείχνουν ότι οδεύουμε προς κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, αργά ή γρήγορα, με πιθανότερο το δεύτερο, επανέρχεται στο δημόσιο διάλογο και στα συστημικά ΜΜΕ, το ερώτημα «πού θα τα βρείτε τα λεφτά;», «τί θα κάνετε αν η εταιρία σταλώσουν τα πόδια, θα μας βγάλετε από το ευρώ;».

Οι αγορητές του ΣΥΡΙΖΑ διεξήλθαν αναλυτικά τη σχετική θεματολογία στη συζήτηση για τον Προϋπολογισμό, η οποία μάλιστα, για κάποιον εξωτερικό παρατηρητή που δεν θα γνώριζε τα πρόσωπα, θα έμοιαζε με επίθεση της αντιπολίτευσης στην κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ.

Τα ερωτήματα, ωστόσο, για το που θα βρει ο ΣΥΡΙΖΑ τα λεφτά και τι θα κάνει αν βρεθεί αντιμέτωπος με την αδιαλλαξία των εταιρών, συνεχίζουν να εξαπολύονται εναντίον των στελεχών του, όπου βρεθούν κι όπου σταθούν. Οι απαντήσεις δίνονται, αλλά οι ερωτήσεις αυτές δεν διατυπώνονται για να απαντηθούν, αλλά για να πείσουν για το άτοπο και κυρίως το μάταιο της προσπάθειας.

Πλην, όμως, σε αντίθεση με το παρελθόν, σήμερα βρισκόμαστε σε μία κατάσταση που η κυβέρνηση επισήμως, τουλάχιστον για τους φιλοκυβερνητικούς δημοσιογράφους και τα στελέχη των κυβερνώντων κομμάτων, διαπραγματεύεται στα σοβαρά και δεν είναι διατεθειμένη, πχ, να επιτρέψει κατασχέσεις πρώτης κατοικίας. Και η τρόικα υποτίθεται ότι έχει σταλώσει τα ποδάρια.

Κι όμως, το ερώτημα «που θα βρείτε τα λεφτά που δεν σας δίνει η τρόικα», που έχει σταλώσει τα ποδάρια, δεν διατυπώνεται ποτέ στους διαπραγματευόμενους κυβερνώντες. Συνεπώς, συμβαίνει ένα από τα δύο: Ή η κυβέρνηση αυτή ή πολλώ δε μάλλον η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ που δεν έχει σκελετούς στις ντουλάπες, είναι σε θέση να διαπραγματευτεί επιτυχώς, παρά τους εκβιασμούς και τις απειλές των εταιρών...

Ή είναι πολύ πιθανόν, σε λίγες ημέρες, η κυβέρνηση Σαμαρά να διώξει την τρόικα και με βάση την επιχειρηματολογία των μνημονιακών κατά του ΣΥΡΙΖΑ, να διακοπεί η χρηματοδότηση των τραπεζών και να επιστρέψει η χώρα στη δραχμή.

ΤΟ ΒΗΜΑ

Φτάνουν τα ημίμετρα με το κομμένο ρεύμα

Είναι απάνθρωπο και κοινωνικά απαράδεκτο να υπάρχουν σήμερα στη χώρα μας νοικοκυριά που να στερούνται ένα βασικό αγαθό επιβίωσης, όπως είναι η παροχή ηλεκτρικού ρεύματος. Οι βαρύτερες επιπτώσεις της κρίσης, έχουν οδηγήσει ένα καθόλου αμελητέο τμήμα της κοινωνίας, στην ανεργία και την ανέχεια, με ότι αυτό συνεπάγεται για τις συνθήκες ζωής τους. Παρά τα προβλήματα, παρά τους περιορισμένους πόρους, είναι υποχρέωση της πολιτείας, να εξασφαλίσει σε αυτούς τους πολίτες ένα ελάχιστο επίπεδο ανθρώπινης διαβίωσης. Χωρίς υπεκφυγές, χωρίς γραφειοκρατικές αγκυλώσεις, επιβάλλεται να αξιοποιηθούν όλοι οι διαθέσιμοι πόροι, πρωτίστως από τα ευρωπαϊκά προγράμματα κοινωνικής προστασίας για να προστατευθούν οι οικογένειες που υποφέρουν.

Η λύση που επιχειρήθηκε να δοθεί, για την παροχή ρεύματος σε όσους αποδεδειγμένα βρίσκονται σε αδιέξοδο, αποδεικνύεται τώρα ότι κάθε άλλο παρά αποδοτική και ρεαλιστική ήταν. Η μετάθεση της ευθύνης στους δήμους δεν μπορεί να δώσει λύση στο πρόβλημα. Ήδη οι δήμαρχοι Αθήνας

και Θεσσαλονίκης, των πόλεων δηλαδή που έχουν και το μεγαλύτερο πρόβλημα, δήλωσαν ότι αδυνατούν να ανταποκριθούν σε αυτή την υποχρέωση γιατί δεν διαθέτουν τους ανάλογους πόρους. Με τους περισσότερους δήμους σε προβληματική οικονομική κατάσταση, αλλά και με μειωμένο προσωπικό, είναι προφανές ότι δεν μπορεί να ασκηθεί κοινωνική πολιτική.

Είναι ευθύνη και υποχρέωση της πολιτείας να αντιμετωπίσει το πρόβλημα, χωρίς να μεταθέτει τις ευθύνες της. Ούτε η ΔΕΗ μπορεί να το λύσει, αφού έχει ήδη τεράστιες απώλειες εσόδων, ούτε οι δήμοι. Χρειάζεται σχέδιο και πολιτική βούληση για να διασφαλιστεί ότι θα είναι αποτελεσματικά τα αναγκαία μέτρα προστασίας που χρειάζονται οι ευπαθείς και οι ευάλωτες κοινωνικές ομάδες. Χρόνος για άλλες καθυστερήσεις δεν υπάρχει. Αρκετά θύματα θρηνήσαμε μέχρι σήμερα από ατυχήματα, που οφείλονται στις τραγικές συνθήκες διαβίωσης. Ας αποδείξουμε επιτέλους, ως πολιτεία - πρωτίστως - αλλά και ως κοινωνία, ότι δέων έχουμε χάσει την ανθρωπιά και την αλληλεγγύη μας.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ

Το γαϊδούρι δεν αντέχει άλλο

Από τον ΒΑΣΙΛΗ ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΟΥΛΗ

Το αρχαίο «δούναι και λαβείν» δεν έχει εφαρμογή στις μέρες μας. Η εμπορική κίνηση, που λένε οι συναλλασσόμενοι, δεν υπάρχει. Δεν έχει κατανάλωση το μαγαζί, δεν κινείται το χρήμα στην αγορά, δεν υπάρχει πάρε-δώσε. Παρά μόνο δώσε. Δώσε και ξαναδώσε.

Στον ιδιωτικό τομέα, οι μισθοί έχουν φτάσει στο ναδίρ, κατά κανόνα. Με σχεδόν δύο δεκαετίες προύπηρεσίας, πληρώνεται με μισθό πρωτοδιορισμένου της προ κρίσης εποχής και δεν βλέπεις προοπτική αύξησης. Από την άλλη, οι φόροι αυξάνονται, οι υποχρεώσεις τρέχουν και τα χρέη

συσσωρεύονται. Χρειάζεσαι 2-3 δουλειές για να τα βγάλεις πέρα, με τα σημερινά δεδομένα. Να ταΐσεις την οικογένεια, να πληρώσεις το νοίκι, το δάνειο, τη ΔΕΗ, νερό, τηλέφωνο, κοινόχρηστα και φυσικά τους φόρους σου ως συνεπής φορολογούμενος και τίμιος Έλληνας.

Προσπαθείς να κρατηθείς στην κατηγορία και να συντηρήσεις τα υπάρχοντά σου, το ακίνητο που άφησαν οι γονείς σου, να διασώσεις το σπίτι που απέκτησες με δάνειο και πρέπει να αποπληρώσεις. Τα έσοδά σου γίνονται δόσεις. Το σουπερμάρκετ έγινε διασκέδαση. Αγοράζεις τα απαραίτη-

τα για να επιβιώσεις, στις ίδιες πάντα συμφέρουσες τιμές, και νιώθεις ευχαριστημένος, καθώς την ίδια ώρα κάποιος ψάχνουν να φάνε στα σκουπίδια.

Ο εορταστικός μπιναμάς βέβαια είναι τα τέλη κυκλοφορίας που καλείσαι να καταβάλεις αν διαθέτεις όχημα, μέχρι το τέλος του χρόνου, για να μην πληρώσεις τα διπλά -εδώ μπαίνει το μαχαίρι. Κόψε το λαϊμό σου και βρες, σου λέει το κράτος, αλλιώς παράδωσε τις πινακίδες κυκλοφορίας. Η τράπεζα το σκέφτεται να σου χορηγήσει πιστωτική κάρτα για να πληρώσεις με δόσεις το τέλος του αυτοκινήτου, επειδή έχεις

χαμηλή φορολογική δήλωση. Το επίδομα τέκνων δεν κατατέθηκε ακόμη στο λογαριασμό σου.

Οι Ευρωπαίοι στηρίζουν την κυβέρνηση και λένε «μπράβο» στους Έλληνες. Το γαϊδούρι όμως δεν τραβάει άλλο, δεν αντέχει. Το περασμένο Σάββατο στο σουπερμάρκετ της γειτονιάς πραγματοποιήθηκε ληστεία. Δύο άνδρες και μια γυναίκα με κουκούλες και την απειλή όπλων άρπαξαν 10.000, μέσα σε ένα λεπτό, περίπου όσα υπολογίζεις να συγκεντρώσεις εσύ, από μισθωτή εργασία, μέσα σ' ένα χρόνο.

Αυτή είναι η κοινωνία μας...